

Tien varrelta.

Adyarin kokous. Teosofisen Seuran 31:nen vuosikokous pidettiin tänäkin vuonna Adyarissa (Madras, India) joulukuun 29-30 p:nä. Presidentti, eversti Olcott avasi itse kokouksen, heikkoudestaan huolimatta, ja lukuisista osanottajista oli huomattavin Mrs. Annie Besant. Meille saapuneesta Teosofisen Seuran vuosikertomuksesta, joka kokouksessa luettiin ääneen, tahdomme mainita, että Seuralla 1906 vuoden lopussa oli 893 looshia eli paikallisosastoa (860 vuoden alussa). Adyarin kirjastossa on nykyään 12,562 käsikirjotusta ja 14,326 painettua kirjaa, kaksoiskappaleita lukuunottamatta. Professori Max Müller vainaja oli aikoinaan ehdottanut eversti Olcottille, että Adyar kirjasto alkaisi tieteellisen toimintansa julkaisemalla kriittillisen laitoksen Indian 108 upanishadista. Kirjaston johtaja, tohtori Otto Schröder ilmottaa nyt kertomuksessaan, että hän toivoo pian voivansa ruveta toteuttamaan tätä aatetta, joka tietysti on oleva suuresta merkityksestä tieteelliselle maailmalle.

Teosofinen kirjallisuus on taas melkoisesti kasvanut viime vuonna. Alkuperäisiä teoksia on ilmestynyt englannin kielellä 25, joista yksi vanhan kirjan uutena painoksena, hollannin kielellä 5, ranskan kielellä 3, joista 2 uusina painoksina, italian kielellä 1 ja suomen kielellä 4, joista 2 uusina painoksina. Käännöksiä on ilmestynyt 1 englannin, 17 hollannin, 5 ranskan, 3 saksan, 2 italian, 4 espanjan, 1 ruotsin, 1 tanskan, 2 venäjän, 3 suomen, 17 guzaratin, 1 hindin, 7 bengalin ja 1 sanskritin kielellä. Kirjoja on siis julkaistu yhteensä 128 kappaletta (150 kpl vuonna 1905). Teosofisia aikakauskirjoja ilmestyi eri kielillä yhteensä 45 kappaletta (38 kpl. vuonna 1905).

Teosofisen Seuran koko omaisuus on arvioitu 330,635 rupiiksi eli noin 650,000 markaksi.

Ceylonissa toimi viime vuonna 205 buddhalaista koulua Teosofisen Seuran valvonnan alla. Oppilasten (poikien ja tyttöjen) lukumäärä kesäkuun 30 p:nä 1906 oli 25,856.

Olcottin vapaakouluja pariota varten oli viime vuonna 5 ja oppilasten (poikien ja tyttöjen) lukumäärä oli 731.

Eversti Olcott kokouksessa. Presidenttiperustaja on vielä vuoteen omana, mutta hiljoillensa parantumassa. Tällä kertaa otettiin kokouksen paikaksi Benaresin sijasta Adyar ja osanottajia saapui sängen lukuisasti vanhan rakkaan everstin kunniaksi. Heti saavuttuaan he kyselivät hänen tilaansa ja tahtoivat nähdä hänet, mutta sitä ei sallittu, koska hänen terveytensä oli heikko. Alkaessaan luentosarjansa mrs. Besant „ei voinut olla lähettämättä hänen makuuhuoneeseensa rakkautensa ja kunnioituksensa ajatuksia“. Hän viittasi lämpimillä sanoilla siihen työhön, „jota tämä Siunattujen Mestarien uskollisin palvelija on tehnyt kantaessaan teosofian lippua jo 31 vuotta“. Varsinaisen kokouksen avasi 29 p:nä eversti itse, joka kannettiin paikalle

nojatuolissaan lääkärin ja hoitajattaren saattamana. Hän lausui muutamia tervehdyssanoja tuoiltaan ja pyysi sitten mrs. Besantia lukemaan hänen puolestaan hänen kirjottamansa presidenttipuheen. Intialainen osasto päätti lausua toivomuksenaan, että eversti pian taas paranisi entiselleen. Hänen pyynnöstään toimi mrs. Besant kokouksen puheenjohtajana ja hänen luennoissaan oli taas hänen paikallaan mr Keightley. Kokouksen viimeisenä päivänä tuotiin taas presidentti tuolissaan puhujalavalle. Hän puhui muutamia jäähyväissanoja osanottajille kokouksen päättäjäksi ja luki osan siitä vihkimyspuheesta, jonka hän oli pitänyt T. S:n perustamisessa 17 p: marraskuuta 1875 ja josta hän oli löytänyt jäljennöksen Bostonin kirjastossa Amerikan matkallaan. Hän avasi siten kuulijain silmien eteen tämän suuren liikkeen syntyhetkien erikoiset olosuhteet ja moni kuulijoista myöskin pani merkille, kuinka yksityiskohtaisesti siinä tehdyt ennustukset olivat menneet täytäntöön. Neljä singalilaista ystävää lauloi everstille siunauslauluja palinkielellä. Heidät oli lähetetty vartavasten siihen tarkotukseen samasta Ceylonin temppelistä, jossa Olcott yhdessä H. P. B:n kanssa otettiin buddhalaiseen veljeskuntaan. Kokouksen loputtua puristi presidentti yksityisten jäsenten käsiä, kun he tulivat hänen tuolinsa ääreen, ja vakuutti kirkkaalla äänellä, että „hän toivoi elävänsä ja ottavansa osaa vuosikokouksiin vielä monta vastaista vuotta“. Täytyköön se toivo! Mrs. Besantin tulinen tarmo on vielä vähentymätön ja suuri sali oli kuten tavallisesti tungokseen asti täynnä jokaisessa hänen luennossaan. Hänen luentoja aineet olivat: „Brahman on kaikki“: „Ishvara“; „Dshivâtmâs“; „Syntymien ja kuolemien pyörä“. Ne tulevat aikanaan ilmestymään kirjan muodossa. Kokous oli hyvin onnistunut ja kauvan muistettava. (The Theosophist).

Presidentin avauspuhe. Veljet: Taas on minulla ilo saada lausua teidät tervetulleiksi. Milloinkaan ette ole minulle tuntuneet niin rakkailta, milloinkaan ei ole sydämestäni lähtenyt vilpittömämpiä ja rakkaampia tervehdyksiä teille kaikille kuin nyt.

Olen äskettäin ollut hyvin lähellä kuolemaa ja kun ajattelin, että mahdollisesti en enää saisi teistä huolehtia niinkuin ennen olen tehnyt Seuran perustamisesta asti 31 vuotta sitten, niin se sai minut entistä paremmin ymmärtämään, kuinka tärkeä osa elämästäni tämä Seura on.

Kun lääkärit kuukausi sitten Kolombossa sanoivat minulle, että olin ollut niin lähellä kuolemaa ja että paraimmallakin hoidolla on minulla enää vain muutama vuosi elinaikaa ja voin kuolla millä hetkellä hyvänsä sydänhalvaukseen, niin en voinut alussa sitä käsittää tai uskoa, mutta kun nyt hyvä ystäväni ja terveydellinen neuvonantajani tri Nanjunda Row neuvoteltuaan monen etevän lääkärin kanssa kokonaan on samaa mieltä kuin Kolombon tohtorit, niin täytyy katsoa asioita suoraan silmiin ja ne kieltävät minulta kaikki väsyttävät matkat, kaikki julkiset puheet, kiihottavat väittelyt ja mielipahat.

Heidän ratkaisunsa johdosta päätin minä luopua Seuran ja Pantshamakoulujen johdosta arvellen paremmaksi, että teillä olisi sillä paikalla nuorempi ja terve mies eikä sellainen, joka ei kykene tarpeellisiin älyllisiin ponnistuksiin ja kovaan työhön. Kaksi kertaa ennen, kun olen aikonut luopua, ovat kokoontuneet edustajat yksimielisesti kieltäneet minua siitä. Kolmannella kerralla ilmestyi minulle Mahatma M. ja käski minua edelleen pysymään Seuran presidenttinä. Neljäs kerta, jolloin päätin luopua, oli noin 8 päivää sitten. Ilmotin aikomuksestani muutamille ystäville, jotka levollisesti istuivat vuoteeni ääressä, ja he vastustivat päätöstäni. Silloin esiintyi Mahatma M. taas ja moitti käskeväällä ilmeellä aikomustani ja käski minun pysymään Seuran presidenttinä niin kauvan kuin olen ruumiissani. Vastattuaan muutamiin personallisiin kysymyksiin, joista yhtä koskettelen jälempänä, antoi hän siunauksensa meille kaikille ja katosi.

Minulle olisi mahdotonta olla tottelematta sellaista käskyä ja niinpä tulen jäämään ja jatkamaan työtäni luottaen siihen, että ilmestyy minulle vakavia auttajia siinä erityksessä työssä, jota tähän asti olen itse toimittanut.

Tämä on ollut toimelias vuosi ja paljon asioita on tapahtunut siitä kuin viime kerran olimme täällä koolla. (Nyt seuraa puheessa lyhyt kertomus presidentin matkoista, jonka jätämme pois).

Marraskuun 7 p:nä lähdin matkalle yli meren itää kohti ja kaikki kävi mainiosti, kunnes Kolombossa sairastuin. Ja nyt kun tohtorit sanovat, että matkustamiseni on lopussa, palaan itämaiseen kotiini tuntien sanomatonta iloa ja tahdon koettaa tehdä sen paremmin kuin ennen kodiksi kaikille oikeille teosofeille ja liikkeen keskustaksi. Koska julkisesta toiminnastani on tullut loppu, niin suokaa minun ainakin toivoa, että tässä rakkaassa Adyarissa harras työni voisi tuottaa täysiiä hedelmiä, ja että kun määrähetki joutuu minulle vaipua lepoon fyysillisen ruumiin vaivoista, minun sallittaisiin pysyä lähellä maata yhdessä H. P. B:n kanssa ja mestarien johdolla saada jatkaa sitä työtä, joka on sydämelleni niin kallis.

Olen hyvin pahoillani siitä että sairauteni on tehnyt minulle mahdottomaksi vastata kaikkiin kirjeisiin, joissa pyydetään neuvoa personallisiin koettelemuksiin, vaikeuksiin ja mielipahoihin, mutta käytän tätä tilaisuutta (tietäen että monta kirjottajista on täällä) lausuakseni niille muutamia myötätunnon ja neuvon sanoja.

Älkää unohtako, että maaelämä on ihmisen puhdistustuli, että fyysillisen maailman rajotukset, kehityksen epätasaisuudet ja siitä johtunut useimpien ihmisten kykenemättömyys käsittämään edes hetkeksi yhteytensä maailmankaikkeuden Itsen kanssa, on syynä niin paljon murheeseen ja niin moniin yksityisiin suruihin. Mitä siitä että veljemme halveksii teitä, nousee yli näkyväisen; mitä siitä että näennäinen vääryys lammistaa teidät, se on vain päivän kysymys. On voimia, jotka ohjaavat yksilön karmaa hänelle itselleen, niin että älkää epäilkö niiden viisautta niissä asioissa, vaan muistakaa että Laki on erehtymätön, tosi, oikea. Tutkikaa vaikuttimianne ja jos ne ovat oikeat, ette tarvitse hetkeäkään olla alakuloisia työnne tai teille tulevien ikävyyksien suhteen. Sillä muistakaa, että kaikki tämä epäsointu on tietämättömyyden

tulosta ja sentähden älkää antako sen teihin vaikuttaa, muuten tahallanne estätte etenemistämme. Kaikkien uskontojen pyhät kirjatukset osottavat meille, että ainoastaan kärsimysten kautta voimme saavuttaa täydellisyyden, ja vähät silloin siitä, että ajoittain tunnette itsenne liian heikoiksi kulkemaan eteenpäin. Olkaa levollisia ja vaikka koko maailma näyttäisi teitä hylkivän, olkaa rohkeita! Tietäkää, että sellaisina aikoina voimanne pannaan koetukselle, ja jos pidätte ihanteestanne kiinni ja tottelette omaa korkeampaa luontoanne, ette ole yksin vaan totuuden jumalallisten käsivarsien suojeluksessa ja se on teidät aikanaan johdattava siihen iloon ja rauhaan, joka käy yli kaiken ymmärryksen.

Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen neljäs vuosikokous. Tämä kokous pidettiin Mikonk. 11:ssä t.k. 3 päivänä k:lo 11. Kokoukseen oli saapunut noin 160 henkeä ja soiton jälkeen piti toimikunnan puheenjohtaja Aaltonen tervehdyspuheen, jossa hän huomautti kuinka tärkeä tehtävä liikkeellämme on keskellä nykyajan kirjavia rientoja ja materialistista „taistelua olemassaolosta“. Sitten puhui Pekka Ervast teosofisen maailmankatsomuksen kahdesta puolesta, negatiivisesta ja positiivisesta. Negatiivinen puoli on se, että vaikka veljeskuntamme aikojen kuluessa kasvaisi kuinka suureksi tahansa, niin se ei milloinkaan tule tahtomaan itselleen valtaa ihmisen ruumiillisen tai sielullisen elämän yli. Sen ainoa tehtävä on vakaumuksen voimalla levittää elämään enemmän totuuden valoa ja rakkautta. Samalla tavalla itse totuus, elämä, jumala ei suinkaan meitä *pakota* mihinkään eikä väkisin meitä estä mistään pahasta. Jumalan ääni puhuu ainoastaan hiljaisesti sisässämme, kunnes sielumme vapaaehtoisesti kääntyy hänen puoleensa ja sanoo: sinun minä tahdon olla. Ja tässä on teosofisen liikkeen positiivinen puoli. Se tahtoo opettaa ihmisiä pyrkimään ja pääsemään todelliseen jumalan yhteyteen, ei ulkonaisilla menoilla vaan sisäisesti, ei vasta kuoleman jälkeen vaan jo nykyisessä elämässä. Ja sentähden se on ikuinen liike, vaikka sen muodot kuinka vaihtelisivat.

Senjälkeen teki puhuja selkoa liikkeen viimevuotisesta toiminnasta, teosten menekistä, uusista kirjoista y. m. Huomattavia seikkoja oli huoneuston muutto, Palomaan matkat ja valmistukset suomalaista T. S:n osastoa varten.

Kun oli puhetta johtamaan valittu F. Korpi, lukivat tilintarkastajat tilikertomuksen liikkeen toimikunnalle ja taloudenhoitajalle myönnettiin yksimielisesti tilivapaus. Puh. johtaja lausui vielä kiitoksen kaikille niille, jotka vapaaehtoisella uhrautuvaisuudella olivat auttaneet liikettä pääsemään moninaisista vaikeuksista voitolle ja huomautti varsinkin, että Omaatuntoa oli suurimman osan vuotta toimitettu palkatta. Entinen komitea valittiin uudelleen hoitamaan liikettä, kunnes se saattaisi uskoa asiat valmiin suomalaisen T. S:n osaston huoleksi.

Väliajalla koottiin vapaaehtoisia lahjoja kustannusliikkeen ja Omantunnon hyväksi ja merkittiin listalle 276 mk. 50 p.

Väliajan jälkeen piti Martti Humu esitelmän „merkillisestä yhteiskunnasta“. Kalevalan 4:nnen runon 489-493 värsyjen johdolla hän esitti, millä eri tavalla rakkaus

ilmenee eri kehitysasteilla, kunnes se kehittyy korkeimmilleen, kaikkialliseksi rakkaudeksi „merkillisen yhteiskunnan“ jäsenissä, joita on kaikkialla, kaikissa maissa ja kaikissa kansoissa. Heissä ei rakkaus enää koske omaa itseä tai vain muutamia, vaan kaikki eläviä, eikä se katso muotoihin vaan yksin henkeen.

V. Palomaa taas piti esitelmän kasvatuksesta. Hän selitti, kuinka nurinkuriset nykyaikaiset kasvatuksen periaatteet ovat, kuinka kouluissa ei käydä tietojen ammentamista varten vaan todistusten ja niistä johtuvan „huokeamman toimeentulon“ vuoksi. Tietoihin sisänsä ei panna merkitystä, vaan melkein pä pidetään vahinkona, jos joku on hankkinut sivistystä ja syystä tai toisesta ei käytä sitä maallisen „asemansa parantamiseksi“. Tulevaisuudessa on kasvatusta ja kouluopetus oleva aivan toisenlaista.

Kokous päättyi kello puoli kolme.

Seura psyykkistä tutkimusta varten. Helsingissä on perustettu tanskalaisten ja englantilaisten mallien mukaan seura, jonka tarkoituksena on tutkia psyykkisiä, spiritistisiä ja yliaistillisiä ilmiöitä yleensä. Seuran perustamisen ovat lähinnä aiheuttaneet tanskalaisen herra Faustinuksen antispiritistiset istunnot. Herra Faustinus on ottanut innokkaasti osaa perustamispuuhiin ja osottanut olevansa harras yliaistillisten asioiden tutkija. Teemme hankkeesta lähemmin selkoa ensi numerossa.